

Geffcken Johannes: Sokrates und das alte Christentum. U 8-ni 46 str. Stoji: 80 pfeniga kod: Carl Winter's Universitätsbuchhandlung, Heidelberg (Baden).

Sveuč. profesor. Joh. Geffcken s ovim svojim govorom držanim na Rostockškom sveučilištu hoće da isporedi nauku Sokratovu s onom kršćanstva. Istina je nepobitna, da su filozofija i religija dvije najjače moći našeg duševnog bića. Svrha prave filozofije ne može biti postignuta bez religije. To je istina, koju je već zapazio i Sokrat, a koja se najbolje vidi i u pojavi kršćanstva. Odatle neka sličnost daje se uočiti između Sokratove i kršćanske filozofije. Kad počnemo učiti filozofiju, odmah nas profesor filozofije uputi na Sokrata kao oca filozofije, a to s razlogom, jer je prvi Sokrat predstavnik i tumačitelj prirodnih pojava i zdravih čovječjih sudova. Učenjak Geffcken o tom na šire razvija u ovoj brošuri, koja zaslužuje osobitu pažnju već s toga što su ovake knjige prve pojave u modernoj književnosti. Nauka apoštola i prvih kršćanskih apologeta u mnogočem sliči Sokratovoj nauci, ali ništa ne možemo naći istovjetnosti. Sv. Petar i Pavao, Origenes, Tertulijan, Laktancij i Augustin dadu naslućivati Sokratovo poznanje, barem u toliko u koliko je svatko ko zdravo misli i zaključuje pravi Sokratovac. Dodate „Anmerkungen“ razjašnjuju razne piščeve nazore, koji postaju katkada nelogični uslijed pre naglog zaključivanja. Svakako će ljubitelje kršćanske književnosti knjiga zanimati zbog svojeg načina pri proučavanju religioznih pojava.

A. L. Gančević O. F. M.

F. Ehrenborg S. I.: Zum Priesterideal. Charakterbild des jungen Priesters Joh. Coassini. Freiburg u. Wien, Herder, 1914. str. XII.+311, sa 9 slika, cijena nevez. 4 K 80.

U ovoj knjizi autor opisuje život mladog svećenika, Ivana Coassini-ja, pitomca „Germanicum“ u Rimu, koji je sedam tjedana nakon što je bio

zaregjen iza kratke bolesti tamo umro. Tu ne gledamo život čovjeka jakih strasti ili ženijalne nadarenosti — čovjeka, koji je svladao teške borbe i velike poteškoće — ne, jer takav nije bio Coassini. Tu je opisani život jednostavnog i skromnog mladića, koji se u svakidanoj ozbiljnoj i ustrajnoj borbi sa svojim manama i nesavršenostima razvija i napreduje, te krepostima i znanjem usavršuje svoj od naravi plemeniti značaj, i to usred veselog sveučilišnog života u vječnom Rimu. Glavni su potezi ove biografije uzeti iz mnogobrojnih bilježaka Coassinijevih, a upotunili su ih oni, koji su s njime družili i dopisivali. Tako je piscu bilo moguće da nas uvede u dušu tog mladića, te sami možemo gledati i pratiti, kako se Coassini duševno razvija i napreduje. I danas je dakle moguće s onim običnim milostima, koje su svakomu pristupačne, dovinuti se do visokog savršenstva i doći do velikih kreposti.

Knjiga će u prvom redu biti od koristi za mlade bogoslove, a svakako će u velike zanimati one, koji su svršili svoje nauke u Germanicum.

Dr. Leopold.

II. Vjesnik staroslavenske akademije u Krku za godinu 1913. Uredio profesor N. Žic u Krku god. 1914.

Ovo je drugo do sada štampano izvješće ovoga učenoga društva, koje je utemeljio sadanji njegov pokrovitelj i biskup u Krku Dr. Antun Mahnić. Iz ovoga se izvješća razabire, da društvo imade 3 počasna člana, 3 utemeljitelja, 19. podupiratelja i 145 redovitih, ukupno 170 članova. Imetak je društva za sada još neznanat, a u glavnom troše se prihodi na publikacije. Na koncu izvještaja imade više članaka: I. Milčetić: Najstariji hrvatski glagolski brevijar. — V. Premuda: Uskrsna sekvencija. — A. Mrakovčić: Salamunovo slovo u knjigi leč. — Fra Nikola Milčetić i pop Jerko Gršković: Kako je Ivan Tomko Marnarić patvorio glagolski psaltir. — I. Koštial: Glagolske listine iz Istre. — Dr. M. Tentor: Vajsov Vesperal. — I. Koštial: Čakavska „Duhovna bramba“ iz Bašćanske Drage. J. Koštial: Matice u Krkavčah pri